

Van profielen naar gaven

In de kerken wordt vaak gezegd dat er gavengericht wordt gewerkt, maar in de praktijk is het vaak gatengericht werken, ofwel er zijn vacatures en daar moeten mensen voor gevonden worden.

Veel mensen vervullen taken in de gemeente die niet helemaal bij hen passen, maar die ze doen omdat ze het al langer doen, ze zijn er voor gevraagd, er was niemand anders en dat onderdelen van een taak er nu eenmaal bij horen. Wanneer er iemand nieuw bij gevonden moet worden, dan wordt er een profiel opgesteld waaraan iemand moet voldoen.

In de Bijbel kom ik 2 profielen tegen die Paulus heeft gegeven: oudste en diaken (1 Tim 3) en deze profielen zijn zo opgesteld dat ze daardoor vrijmoedig het evangelie konden delen.

We hebben in een team zondagsschoolleiders de proef op de som genomen.

Uitgangspunt was dat we erop vertrouwden dat God gaven geeft tot opbouw van de gemeente, opdat meer mensen God gaan liefhebben en dat Zijn Koninkrijk uitbreidt. En dat we als groep genoeg zouden hebben ontvangen van God om te gaan vernieuwen onder Zijn leiding, of dat Hij mensen zou toevoegen die zouden kunnen meehelpen.

We hebben alle mogelijke (mini-)onderdelen van de zondagsschool (zoals beschreven is op deze site www.visievoordekerk.nl) op 'een grote hoop gegooid' (en dan een onderverdeling gemaakt in organisatorische, inhoudelijke en relationele taken om overzicht te houden over alle onderdelen), we hoeven niet allemaal hetzelfde te kunnen, we mogen elkaar om hulp vragen en met elkaar samen bouwen aan het zondagsschoolwerk.

Daarna hebben we een rondje gemaakt. Ieder mocht alleen zijn/haar naam invullen waarbij men wist of ervaarde: 'Dit mag ik doen tot eer van God, hier geniet ik van.' Daarnaast kon er aangegeven worden als er onderdelen waren waar mensen in wilden oefenen en groeien, dat daar ook ruimte voor was. En dat we elkaar daarin zouden ondersteunen en helpen. Voor nieuwe medewerkers zou hetzelfde proces doorlopen worden.

Het meest bijzondere vond ik dat er voor iedere taak iemand was, mensen ontzettend enthousiast werden en het kinderwerk een enorme impuls kreeg. Kinderen werden enthousiast en tegelijkertijd ook rustiger.

God geeft gaven aan de gemeente tot opbouw. Paulus noemt er verschillenden in zijn brieven. Niemand is meer, niemand is minder, maar we doen het met elkaar onder Gods leiding, met als doel: de gemeente is een plek waar mensen liefde, redding en verzoening ervaren met God. Een plek waar mensen graag willen zijn.

Hypothetisch gezien zou bovenstaande ook kunnen met allerlei andere taken in de gemeente. Een spannend proces, maar de moeite waard om over na te denken en voor te bidden of het inzetten van gaven vanuit Gods perspectief een ommekeer brengt en waardoor de kerk weer missionair wordt.